

Nieuwsbrief Jaargang 8 Uitgave september 2021

SEPTEMBER-EXPOSITIE 'OPKOMEND TIJ'

DE NEDERLANDSE ZEESCHILDERS IN EEN OVERZICHTSEXPOSITIE

'OPKOMEND TIJ'

Een uitbundige expositie waarin eenentwintig maritieme kunstenaars van de Nederlandse Zeeschilders (NVZ) op zijn of haar manier in een beeldend werk uiting geeft aan hoe de COVID19 periode werd beleefd. Een expositie die in beeld en kleur verwondering oproept en de kijker doet glimlachen.

“Het juiste tij is nu aangebroken. We kunnen eindelijk weer gaan beginnen...”, aldus een van de exposanten. De zeeschilders zijn beeldende kunstenaars die elkaars taal spreken en velen van hen hebben hun sporen verdiend in het creëren van een toekomstgerichte visie op varen, overleven en de uitdagende schoonheid van de zee en de natuur.

De zee boeit hen. “Een bruisende zee biedt een plejade van kleuren. Daar moet je iets mee, of je wilt of niet. Tijdens het werken in mijn atelier vergeet ik de tijd, ben ik compleet van de wereld. Het vraagt van mijn handen maar één ding scheppend werk maken van iets, het maakt niet uit waarmee”. “De schilder in mij heeft de noodzaak dat het water en de luchten die ik op het canvas zet de intentie uitstralen van bewegen”.

De beeldhouwer zegt daarop: “die geur van de zee, het is je muze. De gedachte aan de zee werkt voor mij als stimulans, het tij neemt de dingen mee die je wilt vergeten en brengt bij opgaan tij weer nieuwe uitdagingen. Het resultaat van alles wat anderhalf jaar lang ongezien bleef stellen de eenentwintig exposanten graag aan het publiek tentoon.

Het aanbod van deze kleurrijke kunstpresentatie is te omvangrijk voor één beeltenis. Daarom treft u, in bijlage, het geheel van alle artistieke expressies in woord en beeld.

dagelijks open 12.00 – 17.00 uur.

GalleryMaritime Voorstraat 45, 4486 AJ Colijnsplaat.

T.0622591452

www.gallerymaritime.nl / www.maritime-art-design.nl

www.robberdas.nl

Deze brochure is uitgegeven met medewerking van leden van de Nederlandse Vereniging van Zeeschilders en vervolgens door onderstaande kunst & cultuur organisaties-organisaties

GALLERY MARITIME

STICHTING
MARITIME
ART & DESIGN **MAD**

www.maritime-art-design.nl

Voorstraat 45
4486 AJ Colijnsplaat
Telefoon: 31 (0) 622591452
E-mail:
info@gallerymaritime.nl
www.gallerymaritime.nl

GALLERY MARITIME

OPKOMEND TIJ

OVERZICHT-EXPOSITIE

VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN ZEESCHILDERS IN
GALLERYMARITIE COLIJNSPLAAT 2021

Voorafgaand aan de expositie konden deelnemers een foto van het te exposeren werk aanleveren met een passende tekst. Deze catalogus geeft het overzicht.

GalleryMaritime Voorstraat 45 Colijnsplaat 0622591452

Geer Huybers, olieverf op doek

Wandelaarster op weg naar licht en donker

. " De zee en de kust zijn in coronatijd een toevluchtsoord voor velen. Weinig mensen per vierkante meter, rust, stilte en ruimte in overvloed. Voor mij als (zee) schilder maakt Corona geen verschil. Ik deed en doe precies hetzelfde als vóór Corona."

Katinka Krijgsman, gem.techniek

Metamorvis

Techniek: Vel van gerookte makreel, en olieverf op een oud plankje. Dit alles overgoten met een plasje epoxy.

Deze makreel is één van de vissen uit een serie, gemaakt vlak voor de Corona-crisis en tijdens de Corona-crisis. De titel METAMORVIS is afgeleid van het woord METAMORFOSE / **gedaanteverwisseling, gedaanteverandering, transfiguratie.** Het is een verandering van vorm, structuur, karakter, verschijning of omstandigheid, in een ontwikkeling. Het bewust zijn van o.a. klimaatverandering en op een groenere manier gaan leven omdat de oude manier vernietigend kan zijn, was bij een kleine groep van de bevolking al ingezet, maar door de Coronacrisis is deze verandering versneld.

Peter de Rijke, olieverf op doek

Surinamekade, Amsterdam

MOKUMONMYMIND18

Wandelend langs de grachten de bootjes en de jachten
voel ik me als een vluchteling die niemand ziet
zij is altijd en overal in mijn gedachten
weet zij nog wie ik ben zij herkende mij niet
Het is leeg in mijn hoofd de motor staat stil

Iedereen heeft een mening zeg wat je wilt
ik denk aan de woorden die mijn liefste zei
maar weet niet meer zeker of zij sprak tegen mij

Elke stap vooruit brengt ons dichterbij elkaar
de nacht is helder ik voel de streling van haar haar
als de tijd verstrijkt blijven we dansen
want achter de lockdown zien we nieuwe kansen

De stad is een doolhof hoorde ik haar verzuchten
verdwaald in het centrum probeerden we te vluchten
ik groeide op in de bossen werkte op het land
voer over zeeën had haar lief op het strand

Ik volgde twee rivieren die samen stromen
stak bruggen over om bij haar te komen
maar er was een besluit dat ik te laat nam
zij was al vertrokken uit Amsterdam

Dolf Middelhoff, olieverf op doek

Nazaré

<< Covid heeft zijn voordeel en zijn nadeel. Gezond ben ik gelukkig gebleven, dus dat nadeel sluit ik even uit.

Voordeel is dat er een hoop sociale contacten in de ijskast moesten en er dus veel extra tijd overbleef voor asociaal alleen zijn in het atelier.

Nadeel is dat er een hoop sociale contacten in de ijskast moesten en er dus geen gelegenheid was om ideeën en inspiratie uit te wisselen.

Dat voelde een beetje als een golf die op de rotsen stukslaat, waarvan akte.

Ellen van Toor 'the extra's'

BROOCH

A PIECE OF JEWELLERY WITH A PIN ON THE BACK OF IT, THAT CAN BE FASTENED TO YOUR CLOTHES

Edith Madou, keramiek en glas

Sailing on the flat earth

Sailing on the flat earth.

Wat in deze coronatijd duidelijk opvalt is het onderscheid tussen de volgers van onderzoek en wetenschap en zij die zich hier heftig tegen verzetten. Zij die op zoek zijn naar hun eigen waarheid en bevestigd willen zien dat de wetenschap faalt. Naast coronaontkenners en diverse andere groeperingen zijn er ook de flat earthers. Zij die geloven dat de wereld een platte schijf is.

Pas dan maar op dat je zeilbootje niet per ongeluk over de rand vaart.

“Sailing on the flat earth”.
Keramiek, glas en touw. ø 22 cm
Blauw met wit en wit met blauw.
Losse reddingsboei met zeilscheepje.

Ellen van Toor, collage/acryl op linnen

Varen tussen de lelies

Ik heb dit werk in corona tijd gemaakt, die tijd heeft mij gebracht hoe belangrijk het is de kleine dingen te waarderen en vooral die dingen die dichtbij zijn, waar je in dit geval langs vaart.

Cassandra van Veen, olieverf

Zonsglimp (serie Elke dag in Zee) Olieverf

Cassandra van Veen neemt deel aan deze tentoonstelling met een enkel werk uit de serie 'Elke dag in Zee' waar ze sinds 2016 aan werkt. Dit olieverf schilderij, direct ontstaan na het zwemmen in zee, is voorzien van een gedicht van 11-woorden; het zgn. Elfje. Net als bij de Japanse Haiku geeft deze dichtvorm een gevoel van vandaag, een grapje en een verwijzing naar de eeuwigheid weer.

Op de vraag of en hoe dit werk de corona tijd extra weerspiegelt kan ik niet beantwoorden en blijf ik in gebreke.

Gewend om in stilte te werken in en rondom de zee, is de coronatijd, met name de lock-down, niet meer geweest dan een nog vanzelfsprekender verstilling, die door de gedwongen vertraging juist nog organischer geleefd kon worden. In deze verstilling kwam het des te harder aan dat ik mijn moeder niet mocht bezoeken die net opgenomen was in een verzorgingstehuis. Mijn moeder verstoken van het bezoek van haar drie kinderen begon ons te schrijven. Korte briefjes van een paar zinnen over vandaag, een grapje, en het gemis van ons bezoek dat ze verwoordde door zich te verheugen op onze komst. Zo heb ik mij in elk schilderij van de coronatijd verheugt op het weerzien met mijn moeder. Als een zeeman in het eeuwig verlangen naar huis die, op een nog onbekende ongewisse dag zal terugkeren.

Robin Shillcock, olieverf op doek

EUROPA?

Coronatijd was niet zoveel anders dan voorgaande jaren, met dit verschil dat veel exposities in het water vielen.

Coronatijd: Ik heb gereisd, ik heb geschilderd, ik heb genoten van het mooie weer en ik heb me zo min mogelijk iets aangetrokken van de maatregelen en paniek.

Een ding werd me duidelijk: in tijden van paniek is er van een "verenigd Europa" weinig sprake... Vandaar het beeld 'EUROPA' van een sloep die de rusteloze zee niet heeft kunnen weerstaan en langzaam wiegend een weg naar de zeebodem vindt.

Robbert Das, pen/aquarel tekening

Caudicaria Navis

De wereld van de toekomst, die zich elke dag aankondigt, wordt al vanaf 1952 gevoed met gevisualiseerde Robbert Das oplossingen voor o.a. nautische problemen die de wereld aangaan. Anno 2021 is de belangstelling voor zijn nautisch werk nog enorm. Hetgeen verklaart waarom Scheepvaart Museum A'dam besloot 31 tekeningen van de kunstenaar aan te kopen. Wat zijn werk tot nautisch erfgoed verklaarde. Tevens is afgelopen jaren gebleken dat het authentieke en gesigneerde werk, wat nooit in publicaties werd afgebeeld, nog een grote schare bewonderaars kent. Als negentigjarige leverde hij op 5-5-2020 als laatste creatie van zijn nautisch tekenwerk; de Caudicaria Navis.

Aly van de Wal, gem.techniek op aluminium

Eb

Eb

Ik trek mij terug en wacht.

Dit is de tijd die niet verloren gaat:
iedere minuut zet zich in toekomst om.

Ik ben een oceaan van wachten,
waterdun omhuld door 't ogenblik.
Zuigend eb van het gemoed,
dat de minuten trekt en dat de vloed
diep in zijn duisternis bereidt.

Er is geen tijd. Of is er niets dan tijd?

M. Vasalis

Ingrid Dingjan, zw/w penseeltekening

We gaan er tegen aan

In 2020 heeft de Corona-virus op alle fronten toegeslagen. Ook bij mij.

Geen deelname aan tentoonstellingen en exposities. Maar wel in afzondering werken in mijn atelier. Geen bezoek van belangstellenden en mogelijke kopers. Wel veel tijd voor experimenten met mijn materialen en doeken. Zo heeft ieder nadeel ook weer z'n voordeel.....

Ronny Moortgat, acryl op doek

Witte Gennaker, Grijsze lucht.

Cowes Week; drie keer was ik deelnemer in die regatta. De hele gebeurtenis is voor mij als kunstschilder een plejade van kleur en dat moet ik vastleggen, of ik wil of niet. Het is voor mij ook een vorm van therapie want ik ben tijdens het werken aan een schilderij, compleet van de wereld.

Het vraagt voor mijn hand maar een ding: het schilderen van water op een doek dat de intentie uitstraalt van bewegen. Ik hou van de geur van de zee, het is mijn muze. De zee werkt voor mij als een stimulans, het tij neemt de dingen mee die je wil vergeten en brengt bij opgaand tij weer nieuwe uitdagingen. Het is mijn passie om 'als een soort reporter' de zee in al zijn vormen vast te leggen voor het genot van komende generaties.

Ageeth van den Oever, sculptuur in albast

Onderwaterwezen

Onderwater wereld; Corona tijd, tijd voor een zoektocht naar de verbeelding van oorsprong en je fantasie de vrije loop geven. In deze coronatijd lijkt voor mij het leven trager te gaan en ook rustiger. De onderwaterwereld waar alles een ander tempo heeft is mijn inspiratiebron.

Het waterwezen is de fantasie wereld, de bollen kun je zien als moleculen, de start van nieuw begin.

Maarten Groot, pen/aquarel

Hook Head

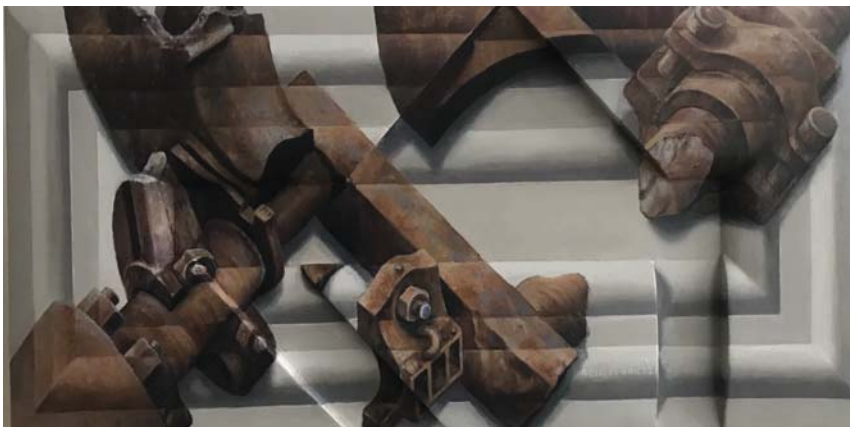
De oudste vuurtoren van Ierland bewaakt de aanloop naar Waterford.

Gebouwd in de 12 e eeuw met muren van meer dan twee meter dik staat deze toren stevig op de landtong. Verschillende vuren had de toren, in het begin een kolenvuur in een mand, nu sterke LED lampen, op afstand bediend.

Elke drie seconden een lichtflits, te zien tot 23 mijl . Een vloot van honderden zeilschepen bezocht in 2005 de haven van Waterford, een prachtig evenement voor de zeilers, de bezoekers en de bewoners van Waterford.

Rein de Vries, olie in relief op paneel

Geëxplodeerd

“Geëxplodeerd”,

01 Vaak kamperen we in de vakantie in Bretagne, een kust die mij inspireert.

02 Wegens corona werd dat verleden jaar geen Frankrijk maar ook een interessant gebied met havens de zee natuur en techniek, n.l. Oostvoorne en de Maasvlakte.

03 Ik heb geprobeerd het informatiecentrum te bezoeken maar helaas konden we vanwege de domme regelgeving niet naar binnen, daardoor vonden we buiten op het plein wel een interessant artefact.

04 Tijdens het graven van de havens in de Maasvlakte werd een gedeelte van een destijds uit elkaar gesprongen stoommachine opgegraven die sindsdien buiten wordt geëxposeerd.

05 Al sinds mijn jeugd heb ik altijd de techniek die ik om me heen zag getekend en geschilderd, waaronder veel machines baggermolens en schepen.

06 Natuurlijk heeft dus deze, wellicht een Triple expansie motor, mij geïnspireerd om er wat leukers mee te doen wat een ander niet doet.

07 Ik heb hem gebruikt als onderwerp om de motor een nieuwe illusie van ruimtelijkheid en een nieuwe functie mee te geven, één die de maker van de motor niet in gedachten had.

08 In deze coronatijd werden er door mij geen cursussen gegeven, maar wel heb ik een paar nautische schilderijen en een aantal portretten, studies van naakten en een ander trompe-l'oeil werkje met de zwaartekracht als onderwerp gemaakt.

09 Naast deze geëxplodeerde motor heeft de Maasmond mij geïnspireerd om een beetje zoals Frans Naerebout in het album van Zee tot zee voorbijgaande schepen vast te leggen op illustratieve wijze.

10 Het werk “Geëxplodeerd” laat een nieuw spel van ruimtelijkheid zien, wat ik niet gemaakt zou hebben zonder nautische artefacten en hedendaagse corona.

Rein de Vries.

Coob Zeeman, acryl op papier

Tegenlicht

“Tegenlicht“

Inspiratie was de dijk nabij Hansweert in de Coronatijd

Winnifred Bastian, olieverf op canvas

The River

Elke dag werd er tijdens de lock-down wel een wandeling gemaakt door de nabije parken en langs de rivier, verder mocht er niet veel en was alles dicht.
De rust langs het water inspireerde tot het maken van dit kleine schilderij.

Ludo van Well , beeldhouwwerk in composiet

Zichtmodel Caudicaria

Exposities afgeblazen. Kunnen verdiepen in de Romeinse vaartuigen historie. Daardoor, met assistentie van vrijwilligers, de Caudicaria kunnen bouwen en nieuwe elementen toegevoegd aan de essentie van maritieme kunst.

Margot Olde Loohuis, olieverf op doek

Little Paradise

‘Little Paradise’:

‘Onderwaterwereld’ is van een andere orde, een blik onder water, op een geheimzinnige onderwaterwereld, die ons naar een andere dimensie voert. Stilte en schoonheid, ongrijpbaar, sprookjesachtig en mystiek. Een verademing in een drukke wereld vol wapengekletter en geweld, rumoer en lawaai. De maker leidt ons binnen in dat “rijke verstilde universum onder het wateroppervlak, diffuus zonlicht dat binnenkomt, leliebladeren die zich vanaf de bodem ontvouwen en de waterspiegel, die lucht, wolken en daglicht laat zien.” Er is zoveel meer dan wij zien, zoveel meer te ontdekken tussen hemel en aarde’.

Leentje Linders, ets in tweeluik

De Zee 1) en 2)

Tweeluik “De zee “ 1) en 2) van Leentje Linders, techniek : ets ,

Deze ets die ik in coronatijd maakte , in de eerste lockdown, wijkt af van mijn werk pre-corona. Ik maak gewoonlijk samengestelde etsen, rijk gevuld met allerlei maritime afbeeldingen uit heden en verleden.

De ets “De Zee “ wijkt hiervan af. Hij bestaat alleen uit een aanstormende golf. Toen ik de golf maakte realiseerde ik me niet hoe symbolisch hij is voor de lockdown waarin we verkeerden. Het beeld beslaat 3 delen.

De donkere naderende golf : het ongewisse wat op ons afkomt, wat gaat er gebeuren? De vrij chaotische voorgrond : de chaos die in allerlei opzichten ontstond. De lege lucht : symbool van de leegte in ons dagelijks leven, ons werk dat ineens tot stilstand kwam.

Toch is er een bepaalde , verstilde harmonie in het geheel. Dit is mijn poging om als kunstenaar een zekere schoonheid te scheppen in donkere tijden.